

ODS nerozumí svému předsedovi

Senátoři se bouří proti Topolánkově kritice • Buď se chtěl zalíbit Barrosovi nebo si chce posílit pozici před kongresem

JAKUB KALENSKÝ

PRAHA Když se Mirek Topolánek v Bruselu postavil za Lisabonskou smlouvu doslova vlastním tělem, nikoho jistě nenapadlo, že svůj čin s nikým ze špiček ODS nekonzultoval. A to vyhržoval odchodem z politiky.

Udiveně působil dokonce i poslední stranický kolega, který se šedesát minut před jeho vystoupením nmluvil, europoslanec Jan Zahradil: „V úterý jsem seděl s Mirkem Topolánkem v hotelu, ještě než šel k Barrosovi. a tam takhle vpravit

nehlavil. Netuším, co ho vedlo k tomu, že to takhle dopadlo,“ řekl Zahradil s tím, že on by tak tvrdé výrazy nepoužíval.

Předseda ODS totiž především v Bruselu postup několika svých spolustraníků označil za „špinavou hru“. Vyjádřil tak nespokojenost s krokem skupiny senátorů sdružené kolem Jiřího Oberfalzera. Ta podala k Ústavnímu soudu návrh na přezkoumání souladu Lisabonské smlouvy s právním řádem České republiky.

„Svou politickou kariéru spojím s osudem Lisabonské smlouvy.

jako jsem ji spojoval s ratifikací,“ pohrozil Topolánek pro případ dalších odkladů konečného schválení smlouvy svou rezignací.

ODS: Nevíme, nechápeme, straně to nepomůže

Topolánek pohružku adresovanou do vlastních řad zjevně nekonzultoval s nikým z vedení strany. Místopředsedové ODS Petr Gandalovič, Ivan Langer, Petr Nečas a David Vodrážka se shodují téměř do puntíku – vyjádření pana předsedy známe jen z médií, nechceme se k tomu příliš vviďovat.

„Nerozumím tomu. Mířit na senátory nedává logiku, straně to ubližuje,“ řekla místopředsedkyně sněmovny a bývalá místopředsedkyně strany Miroslava Němcová. Přesvědčení, že straně spory mezi předsedou a senátory neprospějí, sdílí i poslanec Marek Benda.

„Bylo to vyjádření pro Brusel“

Nepochopení vyjádřil i Zahradil. „Vzájemné silácké výroky mezi senátory a předsedou a naopak mi připadají zbytečné. Pan předseda prosadil ratifikaci v obou komorách parlamentu a ta stížnost už je abso-

lutně mimo jeho vliv,“ řekl. Řada členů ODS Topolánkovy úterní výroky chápe jako úlitbu předsedovi Evropské komise Barrosovi.

„Nevnímá jsem to ani jako naměřované vůči těm senátorům. Myslím, že to bylo adresováno spíše do Bruselu,“ řekl šéf senátorského klubu strany Tomáš Julínek. Jako vyjádření učiněné pod tlakem Bruselu či ve snaze se evropským úředníkům zalíbit chápou slova svého předsedy i senátor Miroslav Škaloud, Gandalovič, Zahradil a Němcová.

Pokračování na straně 2

Dokončení ze strany 1

„Možná si tím hodlá naklonit bruselské představiteli. Přitom ale říká, že do Bruselu nemíří,“ řekla Němcová v narážce na spekulace o tom, že Topolánek složil poslanecký mandát právě proto, že stojí o post eurokomisaře. Sám předseda ODS ale úvahy na toto téma opakovaně popírá. „Po křeslu komisaře v této situaci nejenže netoužím, ale já to prostě nebudu dělat,“ řekl v úterý LN.

Posílení pravomocí předsedy? V žádném případě

Expremiérovo gesto ale může mít i jiný význam. Blíží se listopadový kongres ODS, který je sice zatím nevolební, ale Topolánek již s předstihem oznámil, že si na něm hodlá posílit svůj mandát, se

kterým chce vybojovat vítězství ve volbách v příštím roce.

„Do kongresu připravím jasná pravidla vnitrostraničné hry, abychom vyhráli volby,“ řekl předseda ODS v úterý. Jeho kroky tak lze chápat i jako přípravování půdy pro případné změny pravomocí předsedy strany.

„Který předseda by nechtěl posílit své pravomoce?“ položil řečnickou otázku Julínek. Podle něj je pevná ruka potřeba obzvlášť v tak demokratické a decentralizované straně, jakou je právě ODS.

Ani k této snaze by se však Topolánkovi kolegové nestavěli příliš vstřícně. „Posílení pravomocí předsedy na listopadovém kongresu považují za prakticky vyloučené,“ řekl Nečas.

Podobně se vyjádřila i Němcová: „Nemyslím si, že je ODS nakloněna dávat předsedovi Topolánkovi silnější mandát.“

Text návrhu senátorů na opětovné přezkoumání Lisabonské smlouvy včera zveřejnil Ústavní soud. Stížnost kromě Lisabonské smlouvy zpochybňuje také soulad římské smlouvy o založení EU s českým ústavním pořádkem a soulad s maastrichtskou smlouvou o hlubší integraci unie.

Samotné Lisabonské smlouvě senátoři vytýkají, že není v souladu s charakteristikou Česka jako právního státu. Smlouva podle nich „nevyhovuje požadavkům dostatečné srozumitelnosti a přehlednosti právního předpisu“.